

[Indenrigsministeren.]

at den Udskrivning af Amtsskatter paa Kommunerne, som sker efter denne § 50, sker paa et højt angribeligt Grundlag. Lovforslaget i Fjor ligesom det i Aar giver Regler, hvorefter Amterne, naar Ejendomsbeskatningen har naaet en vis Grænse, faar Ret til at ligne indtil en Trediedel af Amtsfondens Fornødenheder direkte paa Amtsrådskredsens Beboere efter Statsindkomstskattereglerne. Ved denne Ændring af de bestaaende Regler opnaas efter min Formening tre Ting: For det første sker i de Tilfælde, hvor Amtet beslutter at udskrive Skat paa denne Maade, Udskrivningen paa et langt retfærdigere Grundlag, end det kunde finde Sted efter Landkommunallovens § 50. Det er jo almindeligt kendt, at en Fordeling af Skatten efter § 50 rammer de fleste Steder de fattige Kommuner i Amtet forholdsvis haardest. Men dernæst vil Amtsbeskatningen af fast Ejendom Landet over ogsaa efter de her foreslaaede Regler blive langt mere ligelig. Der er for Tiden meget store Forskelligheder mellem Amterne med Hensyn til Ejendomsskattens Højde. Efter Lovforslaget, som det her foreligger, vil en Del af Amterne ikke kunne udskrive saa megen Skat efter de her givne Regler som nu efter Landkommunallovens § 50, medens en Del andre Amter vil have Adgang til at udskrive mere Skat. Der vil altsaa finde en Udligning Sted af det Ejendomsbeskatningsniveau, vi i Øjeblikket har i Amterne.

Endelig imødekommer Lovforslaget de Ønsker, der har været fremme i Kommunerne, i det hele taget i kommunale Kredse, om, at Kommunerne skal være fritaget for at være Skatteopkrævere for Amterne.

Medens Lovforslaget paa dette Omraade er ganske svarende til det Lovforslag, der blev forelagt i Fjor, er der paa et specielt Omraade vedrørende Amtsbeskatningen sket en Ændring. Den gælder Sønderjylland. Som det vil erindres, bevaredes i Lovforslaget i Fjor de sønderjydske Amters Særstilling med Hensyn til Amtsskatteudskrivningen. Som det maaske ogsaa vil erindres, udtalte jeg ved Lovforslagets Forelæggelse, at dette ikke var Udtryk for, at jeg paa nogen Maade var tilfreds med denne Form for Udskrivning. Under Forhandlingen her i Tinget blev det fremhævet, vistnok af det ærede Medlem Hr. Fisker, at det var ønskeligt, om denne Særstilling for de sønderjydske Amter kunde ophæves. Siden har de samvirkende sønderjydske Husmandsforeninger overfor Indenrigsministeriet udtalt Ønsket om ensartede Regler for Amtsbeskatningen i Sønderjylland og det øvrige

Land. Der foreslaas da i nærværende Lovforslags § 15 en gradvis Overgang fra de nugældende Regler til de Regler, som her bringes i Forslag for Landets øvrige Amter, hvorefter den Del af de amtskommunale Bidrag, der udskrives paa de til Amtskommunen hørende Sognekommuner, gaar gradvis ned gennem 3 Aar, saa at Amtsskatterne fra Skatteaaret 1934—35 udskrives efter de samme Regler som i det øvrige Land. Jeg tror, det er meget ønskeligt, at der ogsaa paa dette Omraade kommer til at gælde samme Ordning for Sønderjylland og det gamle Land.

Det Lovforslag, der fremsattes i Fjor, omfattede endnu et Afsnit, nemlig det Afsnit, der med Hensyn til de bestaaende Ejendomsskatter gav Landkommunerne Frihed til at overføre Skatter fra Ejendoms skyld til Grundskyld. Som jeg udtalte i Fjor blev dette foreslaaet ud fra det Synspunkt, at de enkelte Kommuner bedst kan skønne over Virkningerne af en saadan Skatteomlægning og benytte sig af Friheden i det Omfang, man efter de lokale Forhold fandt ønskeligt, idet vi jo her maa erindre, at Kommunernes Karakter er højt forskellig, efter som det er rene Landkommuner, det drejer sig om, eller det er Kommuner med maaske meget stor bymæssig Bebyggelse. Hertil kom, hvad jeg ogsaa nævnte, at jeg tilskyndedes til at gaa denne Vej derved, at Partiet Venstre tidligere meget stærkt var gaaet ind for saaledes at lade det kommunale Selvstyre være afgørende for, i hvilket Omfang Bygningsskatterne burde bevares, hvorfor jeg maatte vente at finde Forhandlingsvillighed hos Venstrepartiet netop paa dette Grundlag. Nu tror jeg nok, jeg tør sige, at jeg lønnes meget daarligt af Venstrepartiet for denne Hensynsfuldhed overfor Venstres tidligere Synspunkt. Alle ved, at Venstrepartiet afsvor sin Fortid paa dette Omraade og paa det voldsomste bekæmpede Tanken om et saadant øget Selvstyre paa Skatteomraadet for Kommunerne. Saaledes som jeg udtalte i Fjor — mine Udtalelser findes i Tidenden Sp. 4820 —, havde jeg den Opfattelse, at man kunde ogsaa være gaaet en anden Vej, som flere Gange er fulgt ved principielle Overgange i vor Skattelovgivning, nemlig nedfælde en Del af den bestaaende Bygningsskat, ud fra den Tankegang, at de nuværende Besiddere til en vis Grad har indrettet sig paa en saadan bestaaende Skat, og at den til en vis Grad er gaaet ind i Ejendomspriserne. Som jeg sagde i Fjor, har jeg aldrig været principiel Modstander af en saadan Fremgangsmaade, og efter